

Právem proto žal. úřad uznal, že jsou splněny předpoklady cit. § 32, t. j. že osoba povinně pojištěná byla přihlášena opožděně až po onemocnění.

Zůstalo-li však toto odůvodnění nař. rozhodnutí stížností neotřeseno, pak je tímto odůvodněním dostatečně opřen výrok žal. úřadu, že sítěžující si firma jest povinna podle cit. § 32 nahraditi podpůrný náklad Rudolfa Sch. Bylo proto stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost, aniž jest třeba se zabývatí dalšími vývody stížnosti dovozujícími proti důvodu nař. rozhodnutí uvedenému vpředu sub 1., že Rudolf Sch. nebyl vůči firmě v poměru služebním podle § 1 nemoc. zák., neboť i kdyby stížnost po této stránce měla pravdu, nemohla by dosíci úspěchu, když i pak zůstává nař. rozhodnutí opřeno o druhý důvod, který — jak shora dovozeno — se nepodařilo stížnosti vyvrátiti.

Č. 11.659.

Pojištění nemocenské: * Náhradní povinnost podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/1924 Sb. ve znění zák. č. 184/1928 Sb. vztahuje se též na dávky, poskytnuté nemocenskou pojišťovnou podle § 95 II odst. 4 (pomoc při porodu manželky pojištěncovy).

(Nález ze dne 10. ledna 1935 č. 10.056/35.)

V ě c: Novozámecká okresní nemocenská pojišťovna v Komárně proti okresnímu úřadu v Komárně o náhradu podpůrného nákladu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Okr. nemocenská pojišťovna v Komárně předepsala firmě Bratia B. v K. platebním výměrem z 26. února 1931 podle § 20 zák. č. 221/1924 Sb. náhradu 50 Kč, které vyplatila pojištěnci Štěpánu Deakovi jako úhradu pomoci porodní asistentky při porodu jeho manželky.

Okr. úřad v Komárně výměrem z 26. února 1932 vyhověl odvolání zaměstnavatelovu a zrušil platební výměr okr. nemoc. pojišťovny s tímto odůvodněním: »Ze spisů se podává, že pojistný případ nenastal v osobě pojištěnce, který byl opožděně přihlášen, ale u člena jeho rodiny, t. j. manželky. Poněvadž § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 ve znění novely č. 184/28 Sb. mluví pouze o pojištěnci a nikoli o členech rodiny, neměla okr. nemoc. pojišťovna zákonného podkladu zavázati zaměstnavatele k náhradě nákladů vzniklých pojistným případem u člena rodiny opožděně přihlášeného pojištěnce«

Na toto rozhodnutí podala stížnost Novozámecká okr. nemoc. pojišťovna v Komárně, žádajíc jeho zrušení pro nezákonnost. Dovozuje, že cit. § 20 odst. 2 stanoví náhradní povinnost zaměstnavatele za dávky učiněné podle zák. nebo stanov vůbec, nemožno proto vykládati ustanovení to tak, jak činí úřad, že se vztahuje toliko na dávky, učiněné pojištěnci jen za pojistný případ nastalý v jeho osobě.

Stížnosti třeba přisvědčiti.

Podle § 20 odst. 2 zák. z 9. října 1924 č. 221 ve znění zák. z 8. listopadu 1928 č. 184 Sb. jest zaměstnavatel povinen nahraditi nemocenské pojišťovně náklad na dávky, které pojišťovna učinila podle ustanovení

zák. nebo stanov, jestliže pojištěnce nepřihlásil buď vůbec nebo jej přihlásil po uplynutí lhůty § 17 teprve, když nastal pojistný případ.

V daném případě jest na sporu otázka, zdali ustanovení to se vztahuje také na pomoc poskytnutou při porodu manželky pojištěnce. Žal. úřad zodpověděl tuto otázku záporně; neprávem.

Cit. § 20 odst. 2 stanově povinnost zaměstnavatelovu k náhradě dávek, které pojišťovna učinila podle ustanovení zák. nebo stanov, klade povinnosti zaměstnavatelově meze jedině v tom směru, že pojišťovna může požadovati náhrady jen takových dávek, které učinila podle ustanovení zák. nebo stanov, a nikoliv snad dávek jiných, vybočujících z tohoto rámce. Ježto pak zákon výslovně nevyjímá žádných z těchto dávek, třeba ustanovení tomu rozuměti tak, že se vztahuje na veškeré dávky, jež pojišťovna v rámci zmíněných předpisů učinila, t. j. na veškeré dávky plynoucí z pojištění určité osoby, ať již jsou poskytovány pojištěnci samému či příslušníkům jeho rodiny, jen když je pojišťovna učinila podle ustanovení zák. nebo stanov. Takovouto dávkou jest i pomoc v mateřství poskytnutá při porodu manželky pojištěnce (§ 95, II, odst. 4), o kterou se v daném případě jedná.

Nelze, jak zřejmě usuzuje žal. úřad, vztahovati cit. § 20 jen na pojistný případ nastalý v osobě pojištěnce samého. Paragraf ten, stanově povinnost zaměstnavatelovu k náhradě dávek, aniž vyjímá některé z nich, nepřipouští, aby snad z výrazu »pojistný případ« tam použitého bylo dovozováno zúžení náhradní povinnosti zaměstnavateli uložené v tom směru, že se vztahuje jen na dávky vzniklé jeho onemocněním; i zde pojistným případem jest míněno, stejně jako na jiných místech tohoto zákona (§§ 95, I, II, III, 109, 112, 114, 118 . . .), dostavení se události, jež podmiňuje pomocnou akci nemocenské pojišťovny, v konkrétním případě slehnutí manželky pojištěncovy, ježto touto událostí byl založen nárok pojištěncův na dávky stanovené v cit. již § 95, II, odst. 4.

Č. 11.660.

Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í: Ztráta nároku na státní zaopatřovací požitky, zdržuje-li se příjemce — třebas jen přechodně — v cizině bez povolení příslušného úřadu.

(Nález ze dne 11. ledna 1935 č. 3080/33.)

V ě c: Terezie K. v T. proti ministerstvu spravedlnosti o odepření vdovské pense z důvodu zdržování se v cizině.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem presidia soudní tabule v Košicích z 23. února 1924 byla st-lice jako vdově po Gejzovi K., vrch. soudním oficiálu u okr. soudu v T., dne 24. listopadu 1923 v činné službě zemřelém, od 1. prosince 1923 povolena mimo jiné vdovská pense ročních 6.676 Kč 99 h, to jest dvě třetiny pense, jež by příslušela jejímu manžel, ročních 10.015 Kč 48 h z pensijní základny 13.608 Kč (služné 11.904 Kč a 50% místního přídavku pro Prahu 1.704 Kč), na dobu vdovství pod podmínkou, že ji bude bráti a ji užívati v tuzemsku.